

فصل اول: کلیات

ماده 1- اساس قرارداد: این بیمه نامه بر اساس قانون بیمه مصوب اردیبهشت ماه سال 1316 و پیشنهاد کتبی بیمه گذار (که جزء لاینفک بیمه نامه می باشد) تنظیم گردیده است و مورد توافق طرفین می باشد.

آن قسمت از پیشنهاد کتبی بیمه گذار که مورد قبول بیمه گر واقع نگردیده و کتبا به بیمه گذار همزمان با صدور بیمه نامه اعلام گردیده است جزو تعهدات بیمه گر محسوب نمی گردد.

ماده 2- بیمه گر: بیمه گر شرکت بیمه ای است که مشخصات آن در این بیمه نامه قید گردیده و جبران خسارت احتمالی را طبق شرایط مقرر در این بیمه نامه به عهده می گیرد.

ماده 3- بیمه گذار: بیمه گذار شخص حقیقی یا حقوقی مذکور در این بیمه نامه است که بیمه را خریداری نموده و متعهد پرداخت حق بیمه آن می باشد.

ماده 4- ذینفع: ذینفع هر شخص حقیقی یا حقوقی مذکور در این بیمه نامه اعم از بیمه گذار می باشد که در تمام یا قسمتی از موضوع بیمه نفع داشته باشد.

ماده 5- مورد بیمه: مورد بیمه، اموال مندرج در جدول مشخصات این بیمه نامه است که متعلق به بیمه گذار و یا در تصرف وی در محل مورد بیمه باشد. اموال سایر اشخاص تا حدودی که با نوع اشتغال بیمه گذار ارتباط دارد و همچنین اثاثیه منزل و سایر اموال متعلق به اعضاء خانواده بیمه گذار یا کارگرانی که در منزل وی بسر می برند، مشروط بر اینکه بهای آنها در سرمایه بیمه شده منظور و در محل بیمه مستقر باشد بیمه شده محسوب می شود.

ماده 6- مدت بیمه: مدت بیمه از ساعت 24 روزی که به عنوان تاریخ شروع در بیمه نامه قید گردیده است آغاز و در ساعت 12 روز تاریخ انقضاء بیمه نامه خاتمه می یابد مگر آنکه خلاف آن در بیمه نامه تصریح شده باشد.

ماده 7- اعتبار بیمه نامه: اعتبار بیمه نامه و تعهد بیمه گر بعد از پرداخت اولین قسط حق بیمه آغاز می گردد و بیمه گذار مدیون باقیمانده حق بیمه خواهد بود مگر آنکه تاریخ شروع موخری کتبا مورد توافق قرار گیرد. ولی در هر حال تا پایان مدت قرارداد در صورت نبودن شرط خلاف، تاریخ مندرج در بیمه نامه می باشد.

ماده 8- اصل غرامت: جبران خسارت در هیچ مورد از میزان زیان وارده به بیمه گذار نسبت به مورد بیمه در زمان وقوع خسارت تجاوز نمی نماید.

فصل دوم- شرایط

ماده 9- اصل حسن نیت: بیمه گذار مکلف است با رعایت دقت و صداقت در پاسخ به پرسش های بیمه گر کلیه اطلاعات راجع به موضوع بیمه را در اختیار بیمه گر قرار دهد. اگر بیمه گذار در پاسخ به پرسش بیمه گر عمداً از اظهار مطلبی خودداری نماید و یا عمداً برخلاف واقع اظهاری بنماید، قرارداد بیمه باطل و بلااثر خواهد بود ولو مطلبی که کتمان شده یا برخلاف واقع اظهار شده هیچ تاثیری در وقوع حادثه نداشته باشد. در این صورت نه فقط وجوه پرداختی بیمه گذار به وی مسترد نخواهد شد بلکه بیمه گر می تواند مانده حق بیمه را نیز مطالبه نماید.

ماده 10- موضوع بیمه: عبارتست از جبران خسارتهای وارده به مورد بیمه، بیمه گذار و اشخاص ثالث بشرح زیر:

1. جبران خسارات وارده به مورد بیمه ناشی از بروز خطرات آتش، صاعقه، انفجار، و دیگر خطرات مندرج در بیمه نامه با رعایت شرایط اختصاصی پیوست

2. جبران خسارتهای مالی وارد به اشخاص ثالث ناشی از بروز خطرات مندرج در بند 1 و با رعایت شرایط اختصاصی پیوست

3. جبران هزینه های درمان و غرامت فوت و نقض عضو برای شخص بیمه گذار و یا اعضاء خانواده و هزینه های اجاره و اسکان موقت بیمه گذار ناشی از بروز خطرات مندرج در بند 1 و با رعایت شرایط اختصاصی پیوست

ماده 11- خسارت و هزینه های قابل تامین: این بیمه نامه خسارت مشروحه مندرج در شرایط اختصاصی را تامین می نماید.

ماده 12- حدود خسارت قابل تامین: خسارت این بیمه نامه در مکان و محل مورد بیمه، به شرح مندرج در بیمه نامه و شرایط اختصاصی و به میزان زیان وارده به بیمه گذار و نسبت به مال بیمه شده جبران خواهد شد. خسارت قابل پرداخت نمی تواند از مابه التفاوت ارزش هر یک از اقلام بیمه شده بلافاصله قبل و بعد از وقوع خسارت و یا در صورت خسارت کلی از مبلغ بیمه شده هر یک از اقلام خسارت دیده تجاوز نماید.

تبصره- سرمایه بیمه در صورت وقوع خسارت، به میزان خسارت تقلیل می یابد، لکن بیمه گذار می تواند با پرداخت حق بیمه اضافی سرمایه بیمه را افزایش دهد.

ماده 13- خطرات اضافی: در صورت موافقت بیمه گر و دریافت حق بیمه اضافی می توان خطرات دیگری را مضاف به آنچه تحت عنوان خطرات بیمه شده آمده است بیمه نمود. تامین خطرات اضافی منوط به صدور الحاقیه خواهد بود.

ماده 14- پرداخت حق بیمه: در صورت نبودن شرط خلاف، بیمه گذار موظف است حق بیمه را در مقابل دریافت بیمه نامه نقداً بپردازد و قبض رسیدی که به امضای مجاز بیمه گر رسیده باشد اخذ نماید.

ماده 15- کتبی بودن اظهارات: پیشنهاد و اظهار بیمه گذار و بیمه گر بایستی کتبا به آخرین نشانی اعلام شده ارسال گردد.

ماده 16- کاهش ارزش مورد بیمه: در صورتی که بهای اموال بیمه شده به طور محسوس از ارزش مورد بیمه کمتر شود بیمه گذار موظف است موضوع را بدون تاخیر به اطلاع بیمه گر برساند. در صورتی که کل یا قسمتی از مورد بیمه به دلیلی غیر از تحقق خطرات بیمه شده زیان کلی ببیند بیمه نامه در ارتباط با کل و یا آن قسمت از مورد بیمه از زمان وقوع زیان کلی منفسخ و حق بیمه دوره اعتبار به صورت روزشمار محاسبه و مابه التفاوت به بیمه گذار مسترد می شود.

ماده 17- بیمه مضاعف: اگر تمام یا قسمتی از اموال بیمه شده موضوع این بیمه نامه به موجب قرارداد دیگری و برای همان خطر و مدت نزد بیمه گر دیگری بیمه شود بیمه گذار ملزم است مراتب را بدون تاخیر و با ذکر نام بیمه گر جدید و مبلغ بیمه شده به اطلاع بیمه گر برساند. در صورت وقوع حادثه مسئولیت بیمه گر به تناسب مبلغی که خود بیمه کرده با مجموع مبالغ بیمه شده می باشد.

ماده 18- تشدید خطر: هرگاه در مدت بیمه تغییراتی در کیفیت و یا وضعیت مورد بیمه داده شده شود که موجب تشدید خطر باشد بیمه گذار موظف است بدون تاخیر بیمه گر را از تغییرات حاصله آگاه سازد و نیز در صورتی که تغییرات

نامبرده در اثر عمل بیمه گذار نبوده ولی بیمه گذار از حدوث آن اطلاع داشته باشد ملزم است ظرف مدت ده روز از تاریخ اطلاع، بیمه گر را آگاه نماید. در صورت تشدید خطر بیمه گر می تواند حق بیمه اضافی متناسب با خطر را برای مدت باقیمانده مطالبه یا این که قرارداد بیمه را ظرف مدت ده روز از تاریخ اعلام بیمه گذار فسخ نماید. در صورتی که طرفین نتوانند در میزان حق بیمه اضافی توافق نمایند از تاریخ اعلام عدم قبول بیمه گذار، بیمه نامه منفسخ می گردد. در هر صورت بیمه گر حق دارد حق بیمه اضافی را از هنگام تشدید خطر تا زمان فسخ یا انقضای مدت بیمه مطالبه نماید. در صورت تحقق خطر هرگاه مسلم شود در حین اجرای قرارداد بیمه گذار عوامل تشدید خطر را می دانسته و بیمه گر را مطلع نکرده است بیمه گر می تواند خسارت را به نسبت حق بیمه دریافتی و حق بیمه مشدد پرداخت کند.

ماده 19- حقوق مرتهن: بیمه گر مکلف است حقوق قانونی مرتهن را در مورد اموال بیمه شده اعم از منقول و غیرمنقول تا حدود حداکثر تعهد خود در پرداخت خسارت رعایت نماید. حقوق مرتهن نسبت به اموال بیمه شده مزبور باید به اطلاع بیمه گر رسیده باشد.

ماده 20- تغییر مالکیت: در صورتی که مالکیت مورد بیمه به دیگری انتقال داده شود مراتب می بایستی در اسرع وقت به اطلاع بیمه گر برسد. در این صورت انتقال حقوق و تعهدات ناشی از قرارداد بیمه به انتقال گیرنده منوط به موافقت کتبی شخص اخیر می باشد. خسارت به نسبت میزان استحقاق بذوی الحقوق اعم از ذینفع مندرج در بیمه نامه پرداخت می شود.

ماده 21- فسخ بیمه نامه: بیمه گذار می تواند در هر زمان بیمه نامه را فسخ نماید. در این صورت بیمه گر با در نظر گرفتن تعرفه کوتاه مدت، حق بیمه را محاسبه و مابه التفاوت دریافتی را به بیمه گذار مسترد می نماید.

بیمه نامه هایی که به موجب قانون یا قرارداد به نفع ثالث صادر می شوند از شمول این حکم مستثنی می باشند. بیمه گر در مواردی که قانون بیمه اجازه فسخ به او داده است می تواند بیمه نامه را با یک اخطار ده روزه فسخ نماید و اعلامیه آن را با پست سفارشی به آخرین نشانی اعلام شده بیمه گذار ارسال نماید. در این صورت بیمه گر بایستی حق بیمه دریافتی باقیمانده مدت را پس از انقضای ده روز از تاریخ اعلام اخطار مزبور به بیمه گذار به صورت روزشمار مسترد نماید.

ماده 22- مواردی که بیمه گذار حقوق خود را از دست می دهد: در موارد زیر قرارداد بیمه باطل است و حق بیمه دریافتی قابل استرداد نمی باشد. در صورتی که قسمتی از حق بیمه وصول نشده و یا خسارتی پرداخت شده باشد بیمه گر محق در مطالبه آن خواهد بود:

1- کتمان حقایق یا اظهارات خلاف واقع عمدی بیمه گذار در پیشنهاد بیمه به نحوی که منجر به کاهش اهمیت خطر در نظر بیمه گر شده باشد. 2- بیمه کردن اموال به میزانی بیش از ارزش واقعی با قصد تقلب. 3- بیمه مضاعف مورد بیمه در مقابل همان خطر و مدت در نزد بیمه گر دیگر با قصد تقلب. 4- مباشرت و یا مشارکت در ایجاد خسارت عمدی در موضوع بیمه توسط ذوی الحقوق اعم از بیمه گذار و یا قائم مقام وی. 5- بیمه خطری که قبلاً تحقیق یافته باشد.

ماده 23- وظایف بیمه گذار در صورت وقوع حادثه:
در صورت وقوع حادثه بیمه گذار موظف است:

1- حداکثر ظرف پنج روز از زمان اطلاع وقوع حادثه بیمه گر را مطلع نماید. 2- حداکثر ظرف ده روز از زمان وقوع حادثه بایستی کیفیت حادثه، فهرست اشیاء نجات داده شده، محل جدید آنها و مبلغ تقریبی خسارت را برای بیمه گر ارسال دارد. 3- برای جلوگیری از توسعه خسارت در موقع یا بعد از وقوع حادثه، کلیه اقدامات لازم را به عمل آورد. 4- بدون اجازه بیمه گر در مورد بیمه تغییراتی ندهد که تعیین علت حادثه یا ارزیابی خسارت را دچار اشکال نماید. مگر آنکه تغییرات در جهت تقلیل خسارت و یا رعایت منافع عمومی ضروری باشد. 5- ضمن همه گونه همکاری که بیمه گر برای تعیین حدود تعهدات خود بدان نیاز دارد حداکثر تا 15 روز بعد از اطلاع از وقوع حادثه فهرست اموال موجود در روز حادثه، فهرست اموال از بین رفته و آسیب دیده و در صورت درخواست بیمه گر بهای آنها بلافاصله قبل از تاریخ حادثه را در اختیار بیمه گر قرار دهد.

ماده 24- ارزیابی خسارت:

1- در صورتی که مالی به کمتر از قیمت واقعی بیمه شده باشد بیمه گر به تناسب مبلغی که بیمه کرده است با قیمت واقعی مال مسئول خسارت خواهد بود (ماده 10 قانون بیمه) 2- قیمت واقعی مورد بیمه در زمان بروز خسارت بر این اساس که بیمه را نباید وسیله انتفاع قرار داد، محاسبه خواهد شد. 3- در صورتی که مبلغ خسارت وارده مورد توافق نباشد بیمه گر و بیمه گذار حق دارند درخواست تعیین میزان خسارت وارده را بوسیله هیأتی مرکب از سه نفر کارشناس به شرح زیر بنمایند:
الف: هر یک از طرفین یک نفر کارشناس انتخاب و کتبا به طرف دیگر معرفی می نمایند. کارشناسان منتخب متفقا نسبت به تعیین کارشناس سوم اقدام خواهند نمود. در صورتی که یکی از طرفین کارشناس منتخب خود را در مدت 14 روز از تاریخ اعلام طرف دیگر انتخاب ننماید و یا کارشناسان منتخب در تعیین کارشناس سوم ظرف مدت یک ماه از تاریخ آخرین انتخاب و اعلام به توافق نرسند درخواست تعیین کارشناس یا کارشناسان تعیین نشده دادگاه ذیصلاح تقدیم خواهد شد.

ب: هر یک از طرفین می تواند در صورتی که کارشناس سوم نسبت خویشاوندی یا طرف دیگر داشته باشد کارشناس مزبور را رد نماید.

ج: هر یک از طرفین حق الزحمه کارشناس منتخب خود را خواهد پرداخت و حق الزحمه کارشناس سوم بالمناصفه به عهده طرفین خواهد بود.

ماده 25- اختیارات بیمه گر در مورد اموال خسارت دیده:

بیمه گر می تواند اموال خسارت دیده و نجات داده شده را تصاحب، تعمیر و یا تعویض نماید که در این صورت می بایستی تمایل خود را کتبا و حداکثر ظرف سی روز پس از دریافت مدارک مذکور در بند 5 ماده 23 به بیمه گذار ابلاغ نماید. بهای اموال تصاحب شده بر اساس توافق و یا ارزیابی تعیین خواهد شد. تعمیر و یا تعویض اموال مورد بیمه خسارت دیده توسط بیمه گر می بایستی ظرف مدتی که عرفا کمتر از آن مقدور نمی باشد انجام پذیرد.

ماده 26- مهلت پرداخت خسارت: بیمه گر مکلف است حداکثر ظرف چهار هفته پس از دریافت کلیه اسناد و مدارکی که بتواند به وسیله آنها حدود مسئولیت خود و میزان خسارت وارده را تشخیص دهد، اقدام به تسویه و پرداخت خسارت نماید.

ماده 27- مواردی که موجب کاهش جبران خسارت می شود: در موارد زیر بیمه گر می تواند پرداخت خسارت را رد نماید یا اینکه آن را به نسبت درجه تقصیر ذوی الحقوق اعم از بیمه گذار یا قائم مقام وی کاهش دهد:

1- هرگاه حادثه در اثر تقصیر ذوی الحقوق اعم از بیمه گذار و یا قائم مقام وی روی داده باشد. 2- هرگاه بیمه گذار به وظایف مندرج در ماده 23 عمل ننموده باشد و در نتیجه میزان خسارت افزایش یافته و یا به حقوق بیمه گر خدشه وارد آید.

ماده 28- مهلت اقامه دعوی: بیمه گر و بیمه گذار ضمن عقد خارج لازم شرط و توافق نمودند که کلیه دعاوی ناشی از این بیمه نامه را ظرف مدت دو سال از تاریخ بطلان، فسخ و یا انقضای مدت بیمه نامه و در صورت وقوع حادثه موضوع بیمه نامه از تاریخ وقوع حادثه مزبور علیه یکدیگر اقامه نمایند و هرگونه ادعای احتمالی پس از انقضای دو سال یاد شده را از خود سلب و بلاعوض به طرف مقابل، صلح نمودند. دعاوی ناشی از این بیمه نامه پس از دو سال مذکور مشمول مرور زمان و غیر قابل استماع می باشد.

ماده 29- اصل قائم مقامی: کلیه حقوق بیمه گذار علیه اشخاص ثالث به لحاظ تقصیر یا مسئولیت اشخاص مذکور در ایجاد حادثه تا میزان خسارت پرداخت شده توسط بیمه گر به شخص اخیر منتقل می گردد. شرکاء، کارکنان، همسر و بستگان نسبی یا سببی درجه اول بیمه گذار از لحاظ اجرای مقررات این ماده شخص ثالث تلقی نمی گردد مگر آنکه خسارت ناشی از عمد آنان باشد.

فصل سوم - استثنائات

ماده 30- موارد زیر از شمول تعهدات بیمه گر خارج می باشد:

- مسکوکات، پول، اوراق بهادار، اسناد، فلزات قیمتی بهر شکل، جواهرات و مروارید سنگ های قیمتی سوار نشده، هرگونه اسناد و نسخ خطی و همچنین هزینه بازسازی نقشه، جمع آوری مجدد اطلاعات و یا تنظیم دفاتر بازرگانی، گوشی تلفن همراه و تبلت و برنامه های نرم افزاری
- جنگ، جنگ داخلی، آشوب و بلوا، اعتصاب، قیام، انقلاب، کودتا، اغتشاشات داخلی و یا اقدامات احتیاطی مقامات نظامی و انتظامی. زمین لرزه، آتش فشان، ریزش زمین، حریق تحت الارضی و یا آفات سماوی.
- انفجار مواد منفجره مانند دینامیت، تی. ان. تی و باروت.
- فعل و انفعالات هسته ای.
- مشارکت و یا مباشرت در ایجاد خسارت عمدی در مورد بیمه توسط ذوی الحقوق بیمه نامه اعم از بیمه گذار یا قائم مقام وی.
- زیان حاصله از وقفه در کار و تولید و زیان ناشی از افزایش هزینه تعمیر، بازسازی و تاسیس مجدد